

Det vilde slet ikke være saa let heller for ham at sige dette Farvel. Han skyldte hende uendelig meget; men sin Frihed kunde han ikke ofre hende, sin Fremtid vilde han ikke sætte paa Spil. Han maatte nu vise, at han ikke havde siddet for-gæves ved Cæsarernes Fødder, men lært at gaa Mandsviljens lige Vej over Tvivlraadighedens plumrede Rubicon med et trøstigt: *Jacta est alea!*
